

Sygn. akt II K 760/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w G. Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Piotr Gensikowski

Protokolant: Wioletta Fabińska

Przy udziale: Asesora Prokuratury Rejonowej w G. M. S.

w sprawie

P. M.

s. M. i M. z domu Z. , urodz. (...) w G., PESEL (...), zam. ul. (...) (...) (...) G., karanego

oskarżonego o to, że

w dniu 1 czerwca 2016 r. około godz. 21:30 w G. przy ul. (...) na terenie parkingu (...) od ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z inną osobą dokonał umyślnego uszkodzenia mienia polegającego na wyłamaniu ramienia szlabanu, powodując straty w wysokości 762,60 zł na szkodę (...) w G., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa po odbyciu w okresie od 13 grudnia 2009 r. do 12 października 2013 r. kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w G. o sygn. akt II K (...) z dnia 15 marca 2010 r. za czyn z art. 279 § 1 kk i inne, **tj. przestępstwo określone w art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk**

orzeka

1. Oskarżonego **P. M.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, tj. występku z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 288 § 1 k.k., po zastosowaniu art. 37a k.k. oraz art. 34 § 1, § 1a pkt 1 k.k. oraz art. 35 § 1 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie,
2. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Oddział w T. przy ul. (...) kwoty 762,60 zł (siedemset sześćdziesiąt dwa złotych 60/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty,
3. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) opłaty oraz kwotę 70 zł (siedemdziesięciu złotych) wydatków postępowania.

(zakres pisemnego uzasadnienia ograniczono na podstawie art. 422 § 2 KPK z uwagi na to, że wniosek o pisemne uzasadnienie dotyczy wyłącznie rozstrzygnięcia o karze i innych środkach)

UZASADNIENIE

Przestępstwo określone w art. 288 § 1 k.k. jest zagrożone karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Rozważając wymiar kary wobec oskarżonego **P. M.** w tych granicach Sąd miał na względzie następujące okoliczności. W ramach dyrektywy odwołującej się do stopnia społecznej szkodliwości Sąd uwzględnił jako obciążającą działanie oskarżonego w miejscu publicznym, bez powodu, w stanie pod wpływem alkoholu. Z kolei jako okoliczność łagodzącą należało potraktować wartość uszkodzonego przedmiotu, która wyniosła kwotę 762,60 zł, a więc nieco ponad 300 złotych

więcej od wysokości szkody właściwej dla wykroczenia określonego w art. 124 § 1 k.w. Z kolei z punktu widzenia dyrektywy prewencji indywidualnej na niekorzyść oskarżonego bez wątpienia przemawiała jego uprzednią karalność, w tym za przestępstwa podobne.

W świetle powyższych okoliczności branych pod uwagę przy wymiarze kary Sąd uznał, że wniosek prokuratora o wymierzenie oskarżonemu kary 3 miesięcy pozbawienia wolności nie zasługiwał na uwzględnienie. Wymierzenie oskarżonemu w niniejszej sprawie kary pozbawienia wolności spowodowałoby osadzenie go w zakładzie karnym. Oskarżony wedle jego oświadczenia podejmuje obecnie od czerwca 2016 r. prace dorywcze (k. 84). Podejmowanie przez oskarżonego tych prac jest szansą – zdaniem Sądu – na to, aby oskarżony zmienił swoje postępowanie i przestrzegał reguł współżycia w społeczeństwie. Osadzenie oskarżonego w zakładzie karnym w chwili obecnej spowodowałoby utratę przez niego możliwości wykonywania tych prac dorywczych, a w efekcie zaprzepaściłoby szansę na zmianę postępowania oskarżonego. Oczywiście można twierdzić, że oskarżony popełniając kolejne przestępstwo powinien wiedzieć, że takie będą tego konsekwencje. Zdaniem Sądu wymierzając karę wobec oskarżonego należy jednak uwzględnić nie tylko popełnienie przez niego czynu przestępnego, ale należy również uwzględnić sytuację oskarżonego po wydaniu wyroku za ten czyn zabroniony. Ponadto, w razie wymierzenia oskarżonemu kary pozbawienia wolności pokrzywdzony zakład ubezpieczeń z pewnością nie uzyskałby naprawienia szkody wyrządzonej zachowaniem oskarżonego. Mając na względzie powyższe argumenty Sąd wymierzył oskarżonemu **P. M.** za przypisane mu przestępstwo na podstawie art. 37a k.k. karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie. Zdaniem Sądu kara wymierzona oskarżonemu stanowi zadośćuczynienie dyrektyw przewidzianych w art. 53 § 1 k.k. Przede wszystkim jest ona, z uwagi na jej wysokość, odpowiednia do niezbyt znacznego stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przestępnego. Wysokość wyrządzonej szkody wynosiła 762,60 zł, a więc nieco ponad 300 złotych więcej od wysokości szkody właściwej dla wykroczenia określonego w art. 124 § 1 k.w. Zdaniem Sądu kara ta nie przekracza stopnia winy oskarżonego. Kara ta umożliwi oskarżonemu wykonywanie prac dorywczych, których aktualnie się on podjął od czerwca 2016 r. Dzięki dochodom z tych prac oskarżony będzie mógł naprawić szkodę pokrzywdzonemu. Z tych wszystkich względów orzeczono jak w punkcie I-szym wyroku.

Z ustaleń faktycznych niniejszej sprawy wynikało, że oskarżony swym zachowaniem wyrządził szkodę w mieniu, którą naprawił zakład ubezpieczeń, a szkoda temu ostatniemu podmiotowi nie została naprawiona. Dlatego też na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego zakładu ubezpieczeń obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody jak w punkcie II-gim wyroku.

Na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. z 1983 r. Dz. U. Nr 49, poz. 223 ze zm.) w zw. z art. 627 k.p.k. Sąd w punkcie III-cim wyroku obciążył oskarżonego opłatą oraz wydatkami postępowania. Podejmując takie rozstrzygnięcie Sąd miał na względzie okoliczność, że obecnie oskarżony uzyskuje dochody z prac dorywczych, które pozwolą na uiszczenie tych należności.